

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Aktywność na rynku pracy	
Nazwa w języku angielskim:		Labour market activity	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy		
Semestr:	pierwszy		
Liczba punktów ECTS:	2		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Jarosław Cabaj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Rafał Roguski	
Założenia i cele przedmiotu:		Celem realizowanego przedmiotu jest nabycie umiejętności kształtowania i planowania własnej kariery i opracowania dokumentów aplikacyjnych. Kolejnymi zadaniami przedmiotu są rozumienie sytuacji i zmian zachodzących na rynku pracy oraz nabycie umiejętności w poszukiwaniu zatrudnienia.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji		K_W08
W_02	Posiada zaawansowaną wiedzę o uwarunkowaniach pracy historyka, archiwisty, muzealnika, nauczyciela, itp.		K_W09
W_03	Ma wiedzę na temat działalności i aktualnej ofercie współcześnie działających instytucji kultury (muzea, archiwa, biblioteki), a zwłaszcza ośrodków upowszechniających i popularyzujących wiedzę historyczną		K_W11
W_04	Zna i rozumie podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości, i możliwości ich wykorzystania w dziedzinie nauk humanistycznych i pokrewnych		K_W14
	Umiejętności		
U_01	Potrafi posługiwać się językiem obcym na poziomie B2 ESOKJ		K_U06
U_02	Potrafi komunikować się z otoczeniem z użyciem specjalistycznej terminologii P6S_UK_PO właściwej dla nauk historycznych i pokrewnych		K_U07
U_03	Potrafi zorganizować pracę indywidualną oraz zespołową nad rozwiązaniem problemu badawczego		K_U10

U_04	Potrafi określić i ocenić krytycznie stan swojej wiedzy i umiejętności fachowych i zaplanować pracę nad ich rozwojem i doskonaleniem	K_U12
Kompetencje społeczne		
K_01	Jest gotów do inicjowania działań związanych z propagowaniem historii w środowisku lokalnym, ogólnopolskim i międzynarodowym	K_K04
K_02	Jest gotów do realizowania zadań zawodowych zgodnie z przyjętymi normami etycznymi i wymaga tego od innych	K_K05
Forma i typy zajęć:	Ćwiczenia audytoryjne	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Brak		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Ustawodawstwo zawodowe w Polsce. 2. Charakterystyka i problemy współczesnego rynku pracy w Polsce. 3. Rynek pracy a pandemia. 4. Poradnictwo zawodowe: istota, przedmiot działania i specyfika doradcy zawodowego. 5. Aktywne poszukiwanie pracy. 6. Akademickie biura karier i programy realizowane na polskich uczelniach wyższych pomagające absolwentom wejść na rynek pracy. 7. Student na rynku pracy. 8. Kobiety na rynku pracy. 9. Życiorys i list motywacyjny. 		
Literatura podstawowa:		
<p>Akademickie biura karier: absolwent wyższej uczelni na rynku pracy, Warszawa 2003.</p> <p>Goździewicz A., Otwartość na karierę międzynarodową studentów ostatnich lat studiów: analiza osobowościowych i kontekstualnych uwarunkowań, Gdańsk 2013.</p> <p>Krause E., Planowanie rozwoju kariery zawodowej przez studentów: między wyobrażeniami a strategiami, Bydgoszcz 2012.</p> <p>Krause E., Rozwój kariery zawodowej studentów: konteksty i dokonania, Bydgoszcz 2012</p> <p>Rynek pracy dla nas! Studenci i doktoranci o roli uczelni w przygotowaniu ich do podjęcia aktywności zawodowej (https://issuu.com/tlewin/docs/rynek_pracy_www)</p> <p>Stańczyk I., Doradztwo personalne i zawodowe, Warszawa 2013.</p> <p>Szydlik-Leszczyńska A., Funkcjonowanie współczesnego rynku pracy: wybrane uwarunkowania, Warszawa 2012.</p> <p>Zawód czy kompetencje? Wymagania rynku pracy a wspieranie rozwoju kariery, red. nauk. Drabik-Podgórna V., Podgórna M., Toruń 2016.</p>		
Literatura dodatkowa:		
<p>Arak P., Wejście młodych ludzi na rynek pracy. Oczekiwania i możliwości realizacji, „Polityka Społeczna” 2013, nr 10, s. 5-9.</p> <p>Brooks K., Zaplanuj swoją przyszłość, Bydgoszcz 2010.</p> <p>Denek K., Hyżak D., Absolwenci szkół wyższych na rynku pracy, „Nowa Szkoła” 2012, nr 3, s. 9-18.</p> <p>Dobór pracowników do organizacji wobec wyzwań rynku pracy, pod red. J. S. Kardasa, E. Multan, Siedlce 2012.</p> <p>Dolny E., Wiśniewski Z., Efektywność pomocy w poszukiwaniu pracy, „Polityka Społeczna” 2013, nr 3, s.</p>		

30-34.

Gerlach R., Studia wyższe drogą do zatrudnienia, „Polityka Społeczna” 2016, nr 9, s. 28-32

Mazur-Łuczak J., Kobiety na rynku pracy, Poznań 2010.

Osiński Z., Edukacja historyczna a kształtowanie kompetencji poszukiwanych na rynku pracy, „Wiadomości Historyczne” 2009, nr 5, s. 5-7.

Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Ćwiczenia polegające na prowadzeniu ze studentami rozmów i dyskusji (m.in. „burza mózgów”), wspomaganych technikami multimedialnymi; prezentowanie referatów; praca z tekstem aktów prawnych oraz z użyciem zasobów internetowych (m.in. filmów edukacyjnych).

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty będą weryfikowane zarówno w trakcie zajęć oraz na podstawie indywidualnej pracy - student musi wykazać się umiejętnością przygotowania dokumentów aplikacyjnych. Efekty W_02, W_03, W_04, U_02, U_03, K_01, K_02 będą weryfikowane podczas pracy na ćwiczeniach. Efekty W_04, U_01, U_04, K_02 będą weryfikowane na zaliczeniu pisemnym.

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: aktywność na zajęciach, wygłoszenie referatu wspomaganego technikami multimedialnymi – 50% oceny końcowej. W celu zaliczenia przedmiotu student musi również przygotować pracę semestralną w postaci dokumentów aplikacyjnych (cv oraz list motywacyjny) – 50% oceny końcowej. Przedmiot kończy się zaliczeniem na ocenę. Kryteria oceny: obowiązuje skala ocen: 0 – 50 % - niedostateczny; 51 - 60% - dostateczny; 61 - 70% - dostateczny plus; 71 - 80% - dobry; 81 – 90% - dobry plus; 91-100% bardzo dobry

Bilans punktów ECTS*:

Udział w ćwiczeniach	15
Konsultacje z prowadzącym moduł	10
Przygotowanie do zajęć	10
Przygotowanie do zaliczenia	15
Sumaryczne obciążenie studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Ochrona własności intelektualnej	
Nazwa w języku angielskim:		Protection of intellectual property	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:			
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy		
Semestr:	pierwszy		
Liczba punktów ECTS:	2		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Jarosław Cabaj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Rafał Roguski	
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z obowiązującym prawem autorskim oraz zasadami ochrony własności intelektualnej	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Zna i rozumie konieczność przestrzegania norm etycznych w pracy historyka i popularyzacji wiedzy historycznej		K_W13
W_02	Zna w zaawansowanym stopniu metody upowszechniania wiedzy historycznej		K_W15
	Umiejętności		
U_01	Posiada podstawowe umiejętności z zakresu upowszechniania wiedzy historycznej		K_U14
U_02	Potrafi współpracować z przedstawicielami innych dyscyplin naukowych przy rozwiązywaniu interdyscyplinarnych problemów badawczych		K_U16
	Kompetencje społeczne		
K_01	Jest gotów do realizowania zadań zawodowych zgodnie z przyjętymi normami etycznymi i wymaga tego od innych		K_K05
K_02	Jest gotów do działania kreatywnego w trakcie wypełniania zadań zawodowych i przyjętych zobowiązań społecznych		K_K08
Forma i typy zajęć:		Wykład	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Znajomość podstawowych zasad ochrony własności intelektualnej wyniesiona z edukacji na poziomie szkoły średniej.			

Treści modułu kształcenia:

1. Własność intelektualna – informacje podstawowe

- pojęcie rzeczy i własności
- definicja własności intelektualnej
- rozwiązania, oznaczenia, utwory

2. Prawo autorskie i prawa pokrewne

- przedmiot i podmiot prawa autorskiego
- dozwolony użytek chronionych utworów
- praca naukowa, a ochrona praw autorskich (plagiat, przywłaszczenie i prawo autora do integralności utworu)
- patenty, prawa ochronne, prawa z rejestracji
- odpowiedzialność dyscyplinarna i prawna za złamanie praw autorskich

3. Własność intelektualna w dobie Internetu

- programy komputerowe
- bazy danych
- pliki komputerowe
- grafiki, filmy, zdjęcia, strony www., serwisy internetowe

4. System ochrony prawnej własności intelektualnej na świecie i w Polsce

- aktualny stan prawny ochrony własności intelektualnej
- ochrona cywilna i karna własności intelektualnej - ochrona danych osobowych
- obrót prawami autorskimi

5. Instytucje na straży własności intelektualnej

- instytucje państwowe chroniące prawa autorskie
- organizacje chroniące prawa autorskie - zakres i cele działania.

Literatura podstawowa:

Kurzępa B., Kurzępa E., Ochrona własności intelektualnej: zarys problematyki, Toruń 2010.
Machała W. Utwór: przedmiot prawa autorskiego, Warszawa 2013.
Michniewicz G., Ochrona własności intelektualnej, Warszawa 2012.
Przybyliński B., Ochrona własności intelektualnej, Bydgoszcz 2012.
Sokołowska D., Utwory zbiorowe w prawie autorskim ze szczególnym uwzględnieniem encyklopedii i słowników, Kraków 2001.

Literatura dodatkowa:

Brzozowska M., Prawo autorskie w reklamie i marketingu, Warszawa 2009.
Golat R., Prawo autorskie i prawa pokrewne, Warszawa 2002.
Internet a prawo autorskie red. nauk. A. Niewęglowski, M. Chrzanowski, Lublin 2016.
Karpowicz A., Podręcznik prawa autorskiego, Warszawa 2002.
Prawo autorskie i własności przemysłowej: wybrane zagadnienia, red. nauk. Ryszard Wojciechowski, Siedlce 2014.
Nowak-Gruca A., Przedmiot prawa autorskiego (utwór) w ujęciu kognitywnym, Warszawa 2018.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład problemowy z wykorzystaniem multimedialnych, dyskusja.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

Efekty W_02, U_01 U_02 będą realizowane na wykładzie
Efekty W_01, K_01, K_02 będą realizowane podczas zaliczenia w formie ustnej.

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Sposób oceniania: Zaliczenie w formie ustnej 70%, Aktywność na zajęciach oraz obecność 30% Sposób zaliczenia: Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest uzyskanie co najmniej 51 punktów procentowych. Przedział punktacji (%) 0-50 - ocena 2,0; 51-60 - 3,0; 61-70 - 3,5; 71-80 - 4,0; 81-90 - 4,5; 91-100 - 5,0.

Bilans punktów ECTS*:

Wykład	15
Konsultacje z prowadzącym moduł	15
Przygotowanie zaliczenia	20
Sumaryczne obciążenie studenta	50
Punkty ECTS za przedmiot	2

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Wstęp do badań historycznych	
Nazwa w języku angielskim:		Introduction to historical researches	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy		
Semestr:	pierwszy		
Liczba punktów ECTS:	5		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Jarosław Cabaj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Robert Piątek	
Założenia i cele przedmiotu:		<ol style="list-style-type: none"> 1. Nabycie umiejętności korzystania z zasobów archiwalnych, bibliotecznych i muzealnych 2. Nabycie umiejętności sporządzania przypisów i bibliografii. 3. Przygotowanie do podejmowania wyzwań badawczych 	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Zna podstawowe metody badawcze i narzędzia warsztatu historyka		K_W03
W_02	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji		K_W08
	Umiejętności		
U_01	Potrafi dokonać właściwego doboru źródeł informacji korzystając z bibliografii, pomocy archiwalnych, baz danych, itp.		K_U02
U_02	Potrafi zastosować podstawowe i zaawansowane elementy warsztatu badań w zakresie nauk historycznych dobierając metody i narzędzia właściwe dla wybranego problemu, korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego		K_U04
	Kompetencje społeczne		
K_01	Ma świadomość znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów badawczych i jest gotów do zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem zadania.		K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia laboratoryjne, 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			

brak

Treści modułu kształcenia:

1. Warsztat naukowy historyka.
2. Rodzaje literatury historycznej.
3. Bibliografie naukowe.
4. Czasopisma historyczne.
5. Zasady korzystania z archiwów, bibliotek i muzeów.
6. Biblioteki on-line.
7. Źródła historyczne i ich klasyfikacja.
8. Krytyka wewnętrzna i zewnętrzna źródła.
9. Metody badawcze w pracy historyka
10. Zapis bibliograficzny.
11. Sporządzanie przypisów.
12. Sporządzanie bibliografii.
13. Wizyta w bibliotece naukowej, archiwum, muzeum

Literatura podstawowa:

Bloch M., Pochwała historii czyli o zawodzie historyka, Warszawa 1962

Miśkiewicz B., Wstęp do badań historycznych, Warszawa 1985

Pawlak M., Serczyk J., Podstawy badań historycznych. Skrypt dla studentów i roku historii, Bydgoszcz 1999

Świeżawski A., Warsztat naukowy historyka. Wstęp do badań historycznych, Częstochowa 2001

Topolski J., Metodologia historii, Warszawa 1984

Literatura dodatkowa:

Historia – dziś. Teoretyczne problemy wiedzy o przeszłości. Red. E. Domańska, R. Stobiecki, T. Wiślicz, Kraków 2014

Historyk wobec źródeł. Historiografia klasyczna i nowe propozycje metodologiczne, pod red. J. Kolbuszewskiej i R. Stobieckiego, Łódź 2010

Kieniewicz S., Historyk a świadomość narodowa, Warszawa 1982.

Manteuffel T., Historyk wobec historii, Warszawa 1976.

Obserwacja uczestnicząca w badaniach historycznych. Zbiór studiów pod red. B. Wagner i T. Wiślicza, Zabrze 2008.

Polski słownik archiwalny, red. W. Maciejewska, Warszawa 1993

Polski słownik biograficzny

Strony internetowe archiwów, bibliotek i muzeów

Tandecki J., Archiwa w Polsce w latach 1944-1989. Zarys dziejów, Toruń 2017

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metoda słowna, ćwiczenia polegające na prowadzeniu ze studentami rozmów i dyskusji, wspomaganych technikami multimedialnymi, zajęcia w zależności od potrzeb odbywać się będą również w bibliotece i archiwum.

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

W_01, W_02, U_01, U_02, K_01 – weryfikacja efektów podczas pracy na ćwiczeniach

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu: aktywność na zajęciach. Zaliczenie wybranej przez studenta tematu z zakresu omawianej problematyki, przygotowanie do zajęć, zaliczenie (ustne) na ocenę całego kursu.

Kryteria uzyskania zaliczenia ćwiczeń: uzyskanie co najmniej 6 p., za : aktywność (0-1 punkt na każdym zajęciach):- referat (0-4 punktów). Kryteria ocen - uzyskanie ogółem:6 punktów - dst, 7 p. -dst+, 8 -9 p. - db,10-11 p. -db+, 12 p. i więcej – bdb. Studentów obowiązuje obecność na ćwiczeniach, dopuszcza się jedną nieobecność. Treść każdego kolejnych opuszczonych zajęć student jest zobowiązany zaliczyć ustnie. Zaliczenie końcowe z treści ćwiczeń - ustne, punktowane; kryteria ocen według skali procentowej:

0 – 50 % - niedostateczny

51 - 60% - dostateczny

61 - 70% - dostateczny plus

71 – 80% - dobry

81 – 90% - dobry plus

91 – 100% bardzo dobry

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Zajęcia z prowadzącym moduł	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	35
Przygotowanie do zajęć	30
Przygotowanie do zaliczenia	30
Sumaryczne obciążenie studenta	125
Punkty ECTS za przedmiot	5

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Źródłoznawstwo	
Nazwa w języku angielskim:		Source studies	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy		
Semestr:	pierwszy		
Liczba punktów ECTS:	5		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Jarosław Cabaj	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Artur Goszczyński	
Założenia i cele przedmiotu:		Zapoznanie studentów z różnymi rodzajami źródeł historycznych, przygotowanie do ich krytycznej analizy, optymalizacji, sposobów wykorzystania oraz nakreślenie metod analiz, które można wykorzystać w pracy naukowej	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Zna podstawowe metody badawcze i narzędzia warsztatu historyka		K_W03
W_02	Posiada zaawansowaną wiedzę o różnorodnych źródłach informacji		K_W08
	Umiejętności		
U_01	Potrafi dokonać właściwego doboru źródeł informacji korzystając z bibliografii, pomocy archiwalnych, baz danych, itp.		K_U02
U_02	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych i interpretuje je stosując podstawowe metody badawcze i wybrane, dostosowane do tematu, elementy warsztatu historyka		K_U03
U_03	Potrafi zastosować podstawowe i zaawansowane elementy warsztatu badań w zakresie nauk historycznych dobierając metody i narzędzia właściwe dla wybranego problemu, korzystając z zaleceń i wskazówek opiekuna naukowego		K_U04
U_04	Potrafi dokonać syntezy informacji źródłowych		K_U05
	Kompetencje społeczne		
K_01	Jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy historycznej oraz do krytycznego podejścia wobec odbieranych treści		K_K01

K_02	Ma świadomość znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów badawczych i jest gotów do zasięgnięcia opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielny rozwiązaniem zadania	K_K02
Forma i typy zajęć:		Ćwiczenia audytoryjne, 30 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Umiejętność obsługi komputera; ogólna znajomość historii Polski i powszechnej z poprzednich etapów edukacji		
Treści modułu kształcenia:		
<ol style="list-style-type: none"> 1. Podział źródeł historycznych 2. Krytyka źródła historycznego 3. Przygotowanie opisu bibliograficznego źródeł historycznych 4. Źródła archeologiczne w pracy historyka 5. Źródła do historii starożytnej 6. Źródła do historii średniowiecza. Część 1: Źródła normatywne 7. Źródła do historii średniowiecza. Część 2: Źródła historiograficzne i hagiograficzne 8. Źródła do historii nowożytnej: Część 1: Źródła normatywne 9. Źródła do historii nowożytnej. Część 2: Źródła historiograficzne, epistolarne i genealogiczne 10. Źródła do historii XIX w. Część 1: Źródła normatywne 11. Źródła do historii XIX w. Część 2: Źródła historiograficzne i epistolarne 12. Źródła do historii XX w. Część 1: Źródła normatywne 13. Źródła do historii XX w. Część 2: Źródła historiograficzne i epistolarne 14. Fotografia i film jako źródło historyczne 15. Oral history 		
Literatura podstawowa:		
<p>Multimedia a źródła historyczne w nauczaniu i badaniach, red. M. Ausz, M. Szabaciuk, Lublin 2015.</p> <p>Szymański J., Nauki pomocnicze historii, Warszawa 2004.</p> <p>Werner W., Wprowadzenie do historii, Warszawa 2012.</p> <p>Wojtkowiak Z., Nauki pomocnicze historii najnowszej. Źródłoznawstwo: źródła narracyjne, cz. 1: Pamiętnik, tekst literacki, Poznań 2003.</p>		
Literatura dodatkowa:		
<p>Ad fontes. O naturze źródła historycznego, pod red. S. Rosika i P. Wiszewskiego, Wrocław 2004.</p> <p>Bednarek J., Multimedia w kształceniu, Warszawa 2008.</p> <p>Bravo B., Wipszycka E., Vademecum historyka starożytnej Grecji i Rzymu, t. 1–3, Warszawa 1985–1999.</p> <p>Buksiński T., Interpretacja źródeł historycznych pisanych, Warszawa 1992.</p> <p>Burgess J., Green J., YouTube: wideo online a kultura uczestnictwa, Warszawa 2011.</p> <p>Causa creandi. O pragmatyce źródła historycznego, pod red. S. Rosika i P. Wiszewskiego, Wrocław 2005.</p> <p>Dzieło sztuki – źródło ikonograficzne, czy coś więcej? Materiały Sympozjum XVII Powszechnego Zjazdu Historyków w Krakowie 15–18 września 2004, pod red. M. Fabiańskiego, Warszawa 2005.</p> <p>Edytorstwo źródeł historycznych. Ograniczenia i perspektywy, pod red. A. Pełakowskiego, Kraków 2015.</p> <p>Epistolografia w dawnej Rzeczypospolitej, red. P. Borek, M. Olma, t. 1–7, Kraków 2011–2017.</p> <p>Filiciak M., Media, wersja beta. Film i telewizja w czasach gier komputerowych i Internetu, Gdańsk 2013.</p> <p>Film i historia. Antologia, red. I. Kurz, Warszawa 2008.</p> <p>Formuła, Archetyp, Konwencja w źródle historycznym. Materiały IX Sympozjum Nauk Dających Poznawać Źródła Historyczne. Kazimierz Dolny 14–15 grudnia 2000 r., pod red. A. Górnika i K. Skupieńskiego, Lublin–</p>		

Radzyń Podlaski–Siedlce 2006.

Goban-Klas T., Cywilizacja medialna. Geneza, ewolucja, eksplozja, Warszawa 2005.

Historia w przestrzeni publicznej, pod red. J. Wojdon, Warszawa 2018.

Humanitas. Projekty antropologii humanistycznej, cz. 1: Paradygmaty, tradycje, profile historyczne, red. A. Nowicka-Jeżowa, Warszawa 2010.

Kowalski K.M., Artefakty jako źródła poznania. Studium z teorii nauki historycznej, Gdańsk 1996.

Lisowska-Magdziarz M., Media powszednie. Środki komunikowania masowego i szerokie paradygmaty medialne w życiu codziennym Polaków u progu XXI wieku, Kraków 2008.

Łoś S., Świat historyków starożytnych, Kraków 1968.

Malewska H., Listy staropolskie z epoki Wazów, Warszawa 1977.

Marecki J., Rotter L., Jak czytać wizerunki świętych. Leksykon atrybutów i symboli hagiograficznych, Kraków 2009.

Media, kultura popularna, edukacja, red. W. Jakubowski, Kraków 2005.

Multimedia, biblioteka, edukacja. Konferencja ogólnopolska, Białystok, 18–20 maja 2000 r., red. J. Chruścińska, E. Kubisz, Warszawa 2001.

Nowoczesne technologie w dydaktyce, red. G. Stoń, Kielce 2011.

Pamiętniki, dzienniki i relacje jako źródła do badań historycznych (XVIII–XX wiek), red. K. Karolczak, Kraków 2011.

Prasa w warsztacie badawczym historyka, pod red. K. Karolczaka i K. Meusa, Kraków 2017.

Samsonowicz H., O „historii prawdziwej”. Mity, legendy i podania jako źródło historyczne, Gdańsk 1997.

Stachowicz J., Komputery, powieści i kino nieme. Procesy remediacji w perspektywie historycznej, Warszawa 2018.

Stróżyk P., Źródła ikonograficzne w badaniu źródłoznawczym na przykładzie drzwi gnieźnieńskich. Heureka i krytyka zewnętrzna, Poznań 2011.

Topolski J., Metodologia historii, Warszawa 1984.

Ukryte w źródłach. Z warsztatu historyka XIX wieku, pod red. K. Karolczaka, Kraków 2009.

Źródła historyczne wydobywane z ziemi, pod red. S. Suchodolskiego, Wrocław 2008.

Źródła w badaniach historii wojskowej: VII Ogólnopolskie Forum Historyków Wojskowości, Siedlce 17–18 września 2003 r., red. K. Pindel, Toruń 2004.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Prezentacja studentom różnych rodzajów źródeł historycznych (do każdej z epok) połączona z dyskusją na temat ich krytyki, interpretacji oraz przydatności w pracy historyka; Samodzielne wyszukiwanie materiałów źródłowych przez studentów w czasie zajęć; metoda projektu; praca w grupach

Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:

K_W03, K_W08: Podczas odpowiedzi w trakcie zaliczenia ustnego
 K_U02, K_U03, K_U04, K_U05: Przy ocenie opracowywanej bibliografii źródłowej
 K_K01, K_K02: Podczas pracy indywidualnej i zespołowej w czasie zajęć

Forma i warunki zaliczenia:

Warunek uzyskania zaliczenia przedmiotu:

Sporządzenie bibliografii źródłowej na wybrany temat.

Zaliczenie ustne, na którym student przedstawi i omówi (opierając się na zagadnieniach poruszanych podczas zajęć oraz występujących w literaturze przedmiotu) bibliografię tematu uzgodnionego z prowadzącym.

Ocena według kryterium:

0-50 % – niedostateczny – brak przygotowanej bibliografii lub bibliografia niezgodna z tematem

51-60% – dostateczny – bibliografia niepełna (nie więcej niż 5 pozycji) lub częściowo niezgodna z tematem, dostateczna umiejętność analizy źródeł (znajomość podstawowych zagadnień związanych z krytyką źródeł)

61-70% – dostateczny plus – bibliografia niepełna (5-10 pozycji), poprawna analiza źródeł (umiejętność przeprowadzenia krytyki zewnętrznej i wewnętrznej wybranego z bibliografii źródła)

71-80% – dobry – bibliografia niepełna (10-15 pozycji), poprawna analiza źródeł

81-90% - dobry plus – bibliografia zadawalająca (około 20 pozycji), umiejętność analizy różnych typów źródeł

91-100% bardzo dobry – bibliografia wyczerpująca (ponad 20 pozycji) z prawidłowym opisem bibliograficznym, właściwa analiza źródeł różnych typów

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Udział w ćwiczeniach	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	35
Przygotowanie do zajęć	20
Przygotowanie bibliografii	40
Sumaryczne obciążenie studenta	125
Punkty ECTS za przedmiot	5

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Archeologia ziem polskich
Nazwa w języku angielskim:		Archeology of Polish Lands
Język wykładowy:	Polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	Pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	5	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		Dr hab. Katarzyna Maksymiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Dr Rafał Roguski
Założenia i cele przedmiotu:		Celem realizowanego przedmiotu jest uzyskanie przez studentów wiedzy o historii ziem polskich (od pojawienia się człowieka do wczesnego średniowiecza), ze szczególnym naciskiem na kultury pradziejowe funkcjonujące na Mazowszu; zapoznanie z pojęciami i metodami stosowanymi w archeologii
Symbol efektu	Efekty uczenia się	Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza	
W_01	Zna podstawowe metody badawcze i narzędzia warsztatu historyka	K_W03
W_02	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zagadnienia z zakresu nauk pomocniczych i wspomagających historię oraz nauk pokrewnych	K_W07
W_03	Ma wiedzę na temat powiązań interdyscyplinarnych historii i nauk pokrewnych z innymi naukami i dziedzinami nauk. Dostrzega i rozumie obecność elementów innych dyscyplin naukowych w pracy historyka	K_W10
	Umiejętności	
U_01	Potrafi przeprowadzić krytyczną analizę źródeł historycznych i interpretuje je stosując podstawowe metody badawcze i wybrane, dostosowane do tematu, elementy warsztatu historyka	K_U03
U_02	Potrafi współpracować z przedstawicielami innych dyscyplin naukowych przy rozwiązywaniu interdyscyplinarnych problemów badawczych	K_U16
	Kompetencje społeczne	
K_01	Ma świadomość znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów badawczych i jest gotów do zasięgania opinii ekspertów w przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem zadania	K_K02

K_02	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków	K_K06
Forma i typy zajęć:	Wykład 30 godz., ćwiczenia 15 godz.	
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowa wiedza z historii Polski okresu średniowiecza.		
Treści modułu kształcenia:		
<p>1. Przedmiot i zakres badań archeologii i jej miejsce wśród innych nauk. Podstawowe pojęcia archeologiczne. (2)</p> <p>2. Metody badawcze stosowane w archeologii. (2)</p> <p>3 Antropogeneza i dolny paleolit. (2)</p> <p>4 Kultury środkowego i górnego paleolitu. (2)</p> <p>5 Kultury mezolityczne. (2)</p> <p>6 Neolit preceramiczny na bliskim wschodzie i w basenie morza śródziemnego. (2)</p> <p>7 Rozprzestrzenianie się cywilizacji neolitycznych w Europie w okresie neolitu właściwego i eneolitu. (2)</p> <p>8 Kultury wczesnej epoki brązu w basenie morza śródziemnego i w Europie Środkowej. (2)</p> <p>9 Kultury starszej epoki brązu w Europie Środkowej. (2)</p> <p>10 Początki epoki żelaza na bliskim wschodzie i w basenie morza śródziemnego. Kultura halsztacka w Europie. (2)</p> <p>11 Kultura łużycka w dorzeczu Wisły i Odry – epoka brązu i żelaza. (2)</p> <p>12 Osadnictwo celtyckie w Europie Środkowej. (2)</p> <p>13 Okres wpływów rzymskich w Europie Środkowej. (2)</p> <p>14 Problem etnogenezy Słowian. (2)</p> <p>15 Kultury archeologiczne wczesnego średniowiecza. (2)</p> <p>Ćwiczenia (tematy omawiane na wykładach realizowane w formie referatów/prezentacji przygotowywanych przez studentów):</p> <p>1. Przedmiot i zakres badań archeologii i jej miejsce wśród innych nauk. Podstawowe pojęcia archeologiczne.</p> <p>2. Metody badawcze stosowane w archeologii.</p> <p>3. Antropogeneza i dolny paleolit.</p> <p>4. Kultury środkowego i górnego paleolitu.</p> <p>5. Kultury mezolityczne</p> <p>6. Neolit preceramiczny na Bliskim Wschodzie i w basenie Morza Śródziemnego</p> <p>7. Rozprzestrzenianie się cywilizacji neolitycznych w Europie w okresie neolitu właściwego i eneolitu.</p> <p>8. Kultury wczesnej epoki brązu w basenie Morza Śródziemnego i w Europie Środkowej.</p> <p>9. Kultury starszej epoki brązu w Europie Środkowej.</p> <p>10. Początki epoki żelaza na Bliskim Wschodzie i w basenie Morza Śródziemnego. Kultura halsztacka w Europie.</p> <p>11. Kultura łużycka w dorzeczu Wisły i Odry – epoka brązu i żelaza.</p> <p>12. Osadnictwo celtyckie w Europie Środkowej.</p> <p>13. Okres wpływów rzymskich w Europie Środkowej.</p> <p>14. Problem etnogenezy Słowian.</p> <p>15. Kultury archeologiczne wczesnego średniowiecza</p>		
Literatura podstawowa:		

1. Gniezno - wczesnośredniowieczny zespół grodowy, redakcja T. Sawicki ; współredakcja M. Bis, Warszawa 2018.
2. Kozłowski J. K., Świat przed „rewolucją” neolityczną, Kraków 2004, Wielka Historia Świata, t.1
3. Kozłowski J. K., Kaczanowski P., Najdawniejsze dzieje ziem polskich, Kraków 1998, Wielka Historia Polski, t. 1.
4. Kaczanowski P., Europa barbarzyńska, [w:] Świat okresu cywilizacji klasycznych, Kraków 2005, Wielka Historia Świata, t. 3.
5. Kokowski A., Starożytna Polska; od trzeciego stulecia przed narodzeniem Chrystusa do schyłku starożytności, Warszawa 2005.
6. Ławecka D., Wstęp do archeologii, Warszawa 2009.
7. Stary i nowy świat od rewolucji neolitycznej do podbojów Aleksandra Wielkiego, (praca zbiorowa), Kraków 2005,
8. Wielka Historia Świata, t. 2. (wybrane rozdziały).

Literatura dodatkowa:

1. Buko A., Archeologia Polski wczesnośredniowiecznej : odkrycia, hipotezy, interpretacje, Warszawa 2011.
2. Kadrow S., U progu nowej epoki. Gospodarka i społeczeństwo wczesnego okresu epoki brązu w Europie Środkowej, Kraków 2001.
3. Słowianie i ich sąsiedzi we wczesnym średniowieczu, red. Marek Dulnicz, Lublin 2003. Misiewicz K., Geofizyka archeologiczna, Warszawa 2006.
4. Kobyliński Z. Teoretyczne podstawy konserwacji dziedzictwa archeologicznego Warszawa 2001.
5. Między nauką a popularyzacją: muzea i parki archeologiczne, red. S. Czopek, J. Górski, Kraków 2016.

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Wykład konwersatoryjny z prezentacją multimedialną. Ćwiczenia – interpretacja źródeł metodą dyskusji, metoda obserwacji, zajęcia warsztatowe.

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

W_01, W_02, W_03, U_01 podczas odpowiedzi w trakcie egzaminu ustnego
 W_02 U_01, U_02 podczas pracy na ćwiczeniach i w trakcie egzaminu ustnego
 U_01, U_02, K_01, K_02– podczas pracy na ćwiczeniach

Forma i warunki zaliczenia:

Egzamin ustny. Kryteria oceniania: 1. 0-50% – niedostateczna (2,0) 2. 51-60% – dostateczna (3,0) 3. 61-70% – dostateczna plus (3,5) 4. 71-80% – dobra (4,0) 5. 81-90% – dobra plus (4,5) 6. 91-100% – bardzo dobra (5,0)

Bilans punktów ECTS*:

Udział w wykładach/ćwiczeniach	45
Przygotowanie do zajęć	15
Konsultacje z prowadzącym moduł	30
Przygotowanie do egzaminu	35
Sumaryczne obciążenie pracą studenta	125
Punkty ECTS za przedmiot	5

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia starożytna I	
Nazwa w języku angielskim:		Ancient History I	
Język wykładowy:	polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych		
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		pierwszego stopnia	
Rok studiów:	pierwszy		
Semestr:	pierwszy		
Liczba punktów ECTS:	4		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Katarzyna Maksymiuk	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr hab. Katarzyna Maksymiuk	
Założenia i cele przedmiotu:		Celem kształcenia jest poznanie przyczyn, przebiegu i skutków rozwoju monarchii starożytnego świata; znajomość kultury i religii państw basenu Morza Śródziemnego; Zwrócenie szczególnej uwagi na dziedzictwo europejskie.	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
W_01	Posiada zaawansowaną wiedzę z zakresu historii starożytnej Bliskiego Wschodu		K_W02
W_02	Zna wybrane zagadnienia historii starożytnej w ujęciu chronologicznym i tematycznym		K_W05
W_03	Posiada zaawansowaną wiedzę pozwalającą na analizę i interpretację źródeł historycznych oraz innych wytworów cywilizacji przydatnych dla poznania historii starożytnej		K_W08
	Umiejętności		
U_01	Samodzielnie zdobywa i utrwala wiedzę w sposób uporządkowany i systematyczny przy zastosowaniu nowoczesnych technik pozyskiwania, klasyfikowania i analizowania informacji, zgodnie ze wskazówkami opiekuna naukowego		K_U02, K_U04
U_02	Definiuje, objaśnia i stosuje poprawnie podstawowe terminy fachowe właściwe dla historii starożytnej, analizuje teksty źródłowe		K_U03, K_U05, K_U07
	Kompetencje społeczne		
K_01	Jest gotów do krytycznej oceny swojej wiedzy historycznej oraz do krytycznego podejścia wobec odbieranych treści		K_K01

Forma i typy zajęć:	Wykład, 30 godzin, ćwiczenia, 15 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:	
brak	
Treści modułu kształcenia:	
<p>Wykłady:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Starożytny Bliski Wschód – wprowadzenie. (2) 2. Starożytna Mezopotamia. (2) 3. Dzieje starożytnego Sumeru (4) 4. Asyria (4) 5. Babilonia (4) 6. Inne państwa i narody starożytnego Bliskiego Wschodu – Hetyci, Elam, Mitanii, Izrael (4) 7. Starożytny Egipt (6) 8. Starożytna Persja (4) <p>Ćwiczenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzające 2 2. Geografia Bliskiego Wschodu w starożytności 2 3. Interpretacja tekstu źródłowego: Epos o Gilgameszu (PDF) 2 4. Wirtualne zwiedzanie British Museum – zbiory sztuki asyryjskiej i babilońskiej (2) [mapa muzeum, https://www.britishmuseum.org/sites/default/files/2020-01/British_Museum_Map_Jan_2020.pdf], spacer po muzeum [https://www.google.co.uk/maps/@51.5199446,-0.1268224,2a,75y,93.52h,93.51t/data=!3m6!1e1!3m4!1sZmjpGw6WCPP5H5BJJ5UPsg!2e0!7i13312!8i6656?hl=en] 5. Analiza traktatu pokojowego Ramzesa II z Hatusilisem III (PDF) 4 6. Wirtualne zwiedzanie grobowca Ramzesa VI 3D (1) [https://my.matterport.com/show/?m=NeiMEZa9d93&mls=1&fbclid=IwAR1cVHnS9s_ofCJEmRPdbLLAH_n65ndwpMZI6RbG1WPnaHWVzyogqBXFNA0] 7. Zaliczenie ustne przeczytanych lektur (2) 	
Literatura podstawowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Jaczynowska M. Musiał D., Stępień M., Historia Starożytna, Warszawa 2010. 2. Ziółkowski A., Historia Powszechna. Starożytność, Warszawa 2009. 	
Literatura dodatkowa:	
<ol style="list-style-type: none"> 1. Assmann J., Maat : sprawiedliwość i nieśmiertelność w starożytnym Egipcie, Warszawa 2019. 2. Matysiak B., Prawa i zwyczaje małżeńskie na starożytnym Bliskim Wschodzie, Olsztyn 2018. 3. Wojna i wojskowość w świecie starożytnym, red. S. Sprawski, Kraków 2015. 	
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
<p>Zajęcia prowadzone z zastosowaniem prezentacji graficznych, ze szczególnym naciskiem na zbiory sztuki starożytnej. materiały wykorzystane w czasie zajęć zostały przygotowane przez prowadzącą w czasie pobytów w Iranie, Turcji i Egipcie. W ramach ćwiczeń: praca z mapami, analiza ikonografii, interpretacja tekstów źródłowych. Metody: wykład syntetyczny, wykład konwersatoryjny, burza mózgów, dyskusja, praca pod kierunkiem prowadzącego zajęcia. Spacer wirtualny.</p>	
Sposoby weryfikacji efektów kształcenia osiągniętych przez studenta:	

- K_W02, K_W05 – podczas odpowiedzi w trakcie egzaminu ustnego
- K_W08 – podczas pracy na ćwiczeniach poświęconych analizie tekstów źródłowych
- K_U02, K_U03, K_U04, K_U05, K_U07 – podczas pracy na ćwiczeniach i w trakcie egzaminu ustnego
- K_K01 – podczas pracy na ćwiczeniach i w trakcie egzaminu ustnego

Forma i warunki zaliczenia:

egzamin: forma ustna 50 %, sposób oceniania:

1. znajomość podstawowych wydarzeń epoki: 3
2. znajomość i rozumienie wydarzeń w konkretnym kontekście historycznym: 4
3. rozumienie powiązań między wydarzeniami historycznymi i ich interpretacja w kontekście epoki: 5

ćwiczenia: warunkiem uzyskania zaliczenia są:

1. interpretacja tekstu źródłowego: forma ustna 30 %
2. znajomość wybranych 2 lektur z zakresu przedmiotu 2x10 %

Kryteria oceny semestralnej:

00 - 50% - niedostateczny

51 - 60% - dostateczny

61 - 70% - dostateczny plus

71 - 80% - dobry

81 - 90% - dobry plus

91 - 100% - bardzo dobry

Bilans punktów ECTS*:

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Zajęcia z prowadzącym moduł	45
Konsultacje z prowadzącym moduł	5
Przygotowanie do zajęć	15
Przygotowanie do egzaminu	35
Sumaryczne obciążenie studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia		
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Historia filozofii
Nazwa w języku angielskim:		History of Philosophy
Język wykładowy:	polski	
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		Historia
Jednostka realizująca:	Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		Obowiązkowy
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		Pierwszego stopnia
Rok studiów:	Pierwszy	
Semestr:	Pierwszy	
Liczba punktów ECTS:	4	
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Katarzyna Maksymiuk
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		Ks. dr Grzegorz Stolarski
Założenia i cele przedmiotu		<ol style="list-style-type: none"> 1. Poznać główne nurty filozoficzne 2. Poznać główne zagadnienia filozoficzne w perspektywie historycznej 3. Poznać rolę filozofii w kształtowaniu poglądu na świat
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Wiedza	Symbol efektu kierunkowego
W_01	Posiada zaawansowaną wiedzę o wybranych zagadnieniach w zakresie historii filozofii	K_W02
W_02	Ma wiedzę na temat powiązań interdyscyplinarnych historii i nauk pokrewnych z innymi naukami i dziedzinami nauk.	K_W10
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Umiejętności	Symbol efektu kierunkowego
U_01	Potrafi używać specjalistycznej terminologii z zakresu historii filozofii	K_U07
Symbol efektu	Efekt uczenia się: Kompetencje społeczne	Symbol efektu kierunkowego
K_01	Ma świadomość dorobku pokoleń historyków	K_K06
Forma i typy zajęć:		Wykład 30 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe:		
Podstawowe wiadomości z zakresu nauk przyrodniczych; podstawowe wiadomości z zakresu nauk społecznych i humanistycznych		
Treści modułu kształcenia:		

1. Zagadnienia wstępne (ustalenia terminologiczne; miejsce filozofii w nauce)
2. Filozofia starożytna: od Talesa do Plotyna. prezentacja głównych postaci
3. Filozofia starożytna: główne koncepcje metafizyczne („fizyka” przedsokratejska; problem bytu; teoria idei; problem przyczyn; zagadnienie absolutu; koncepcje człowieka)
4. Filozofia starożytna: główne koncepcje teoriopoznawcze (problem wiedzy ogólnej; sceptycyzm; problem logiki)
5. Filozofia starożytna: główne koncepcje etyczne i polityczne (hedonizm; eudajmonizm; teoria cnoty; etyka stoicka; teoria państwa u Platona i Arystotelesa)
6. Filozofia średniowieczna: od Augustyna do Mikołaja z Kuzy. Prezentacja głównych postaci
7. Filozofia średniowieczna: główne koncepcje metafizyczne i teoriopoznawcze (problem analogii bytu i poznania; spór o uniwersalia; spór o naturę duszy ludzkiej; argumenty za istnieniem boga)
8. Filozofia średniowieczna: główne koncepcje etyczne i polityczne (problem prawa naturalnego; koncepcje społeczne scholastyki)
9. Filozofia nowożytna: od Bacona do Brentano
10. Filozofia nowożytna: główne koncepcje metafizyczne i teoriopoznawcze (dualizm, idealizm, materializm; empiryzm; transcendentalizm; deizm; nowożytne koncepcje człowieka)
11. Filozofia nowożytna: główne koncepcje etyczne i społeczne (teoria prawa naturalnego; utilitaryzm; etyka obowiązku)
12. Perspektywy filozofii współczesnej (pozytywizm; marksizm; pragmatyzm; filozofia podmiotu; filozofia analityczna; filozofia klasyczna)
13. Rola filozofii w kulturze

Literatura podstawowa:

1. Bocheński J.M., Zarys historii filozofii, Kraków 1993
2. Tatkiewicz W., Historia filozofii, wiele wydań, t. 1-3 (zwłaszcza 1-2)

Literatura dodatkowa:

Wybrane artykuły z czasopism:

FILOZOFIA I NAUKA Studia filozoficzne i interdyscyplinarne ISSN 2300-4711

[<http://filozofiainauka.ifispan.waw.pl/>]

Filozofia Nauki ISSN 1230-6894 [<https://www.fn.uw.edu.pl/index.php/fn/index>]

Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:

Metody: wykład syntetyczny, wykład konwersatoryjny, burza mózgów, dyskusja

Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

- K_W02, K_W10 - na podstawie kolokwium pisemnego i aktywności w dyskusjach w czasie zajęć
- K_U07 - na podstawie kolokwium pisemnego i aktywności w dyskusjach w czasie zajęć
- K_K06 - na podstawie aktywności w dyskusjach w czasie zajęć

Forma i warunki zaliczenia:

Zaliczenie z oceną. Kolokwium pisemne w formie testu mieszanego (test wyboru + test dopełnienia):

1. 3,0 – poprawna znajomość podstawowych prądów i terminów filozoficznych (test wyboru)
2. 4,0 – dobra znajomość podstawowych prądów i terminów filozoficznych + poprawna umiejętność powiązania prądów filozoficznych i rozwiązań problemowych (test dopełnienia)
3. 5,0 - bezbłędna znajomość podstawowych prądów i terminów filozoficznych + dobra umiejętność powiązania prądów i terminów filozoficznych i rozwiązań problemowych (test dopełnienia)

Bilans punktów ECTS:

Studia stacjonarne	
Aktywność	Obciążenie studenta
Udział w wykładach	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	20
Przygotowanie do kolokwium	50
Sumaryczne obciążenie studenta	100
Punkty ECTS za przedmiot	4

Sylabus przedmiotu / modułu kształcenia			
Nazwa przedmiotu/modułu kształcenia:		Język łaciński I	
Nazwa w języku angielskim:		Latin I	
Język wykładowy:	język polski		
Kierunek studiów, dla którego przedmiot jest oferowany:		historia	
Jednostka realizująca:		Wydział Nauk Humanistycznych	
Rodzaj przedmiotu/modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny):		obowiązkowy	
Poziom modułu kształcenia (np. pierwszego lub drugiego stopnia):		1 stopnia	
Rok studiów:	1 rok		
Semestr:	1		
Liczba punktów ECTS:	3		
Imię i nazwisko koordynatora przedmiotu:		dr hab. Maria Starnawska	
Imię i nazwisko prowadzących zajęcia:		dr Marcin Pytel	
Założenia i cele przedmiotu:		Nauczenie podstaw gramatyki i słownictwa łacińskiego przydatnego do analizy tekstów źródłowych	
Symbol efektu	Efekty uczenia się		Symbol efektu kierunkowego
	Wiedza		
U01	student posiada podstawową wiedzę z j. łacińskiego		K_W03
	Umiejętności		
U01	student potrafi tłumaczyć proste teksty, zna podstawy gramatyki łacińskiej oraz leksyki		K_U03, K_U13
	Kompetencje społeczne		
K01	Student ma krytyczne podejście do swojej wiedzy		K_K01
Forma i typy zajęć:		ćwiczenia 30 godzin	
Wymagania wstępne i dodatkowe:			
Brak			
Treści modułu kształcenia:			
<ol style="list-style-type: none"> 1. Wprowadzenie w tematykę zajęć, powtórka podstawowych terminów z gramatyki j. polskiego. 2. I deklinacja, indicativus praesenti activi. 3. II deklinacja, przymiotniki I i II deklinacji, composita z esse, dativus possessivus. 4. Indicativus imperfecti activi, zaimki osobowe i dzierżwacze., genetivus partitivus 5. Indicativus futuri primi activi. 6. Indicativus praesenti, imperfecti i futuri primi passivi, ablativus rei efficientis. 7. III deklinacja: typ spółgłoskowy, odmiana czasownika posse. 8. III deklinacja: typ samogłoskowy i mieszany, składnia nazw miast. 			

9.	Rodzaje III deklinacji, dativus finalis.
10.	Przymiotniki III deklinacji, stopniowanie przymiotników, ablativus comparationis, superlativus elativus, ablativus temporis.
11.	Participium praesentis activi, odmiana rzeczownika vis, zaimek wskazujący.
12.	Zaimki względne, zaimek pytajny, zaimki nullus, nemo, nihil.
13.	Deklinacja IV i V, zaimki wskazujące.
14.	Indicativus perfecti activi i passivi.
15.	Sprawdzian wiedzy
Literatura podstawowa:	
1.	O. Jurewicz, L. Winniczuk, J. Żuławska, Język łaciński. Podręcznik dla lektoratów szkół wyższych, Warszawa 2006.
2.	J. Wikarjak, Gramatyka opisowa języka łacińskiego, Warszawa 1999.
3.	Słownik łacińsko-polski, opr. K. Kumaniecki, Warszawa 1973 i nn. wyd.
Literatura dodatkowa:	
1.	Z. Samolewicz, Składnia łacińska, Kraków 2006.
Planowane formy/działania/metody dydaktyczne:	
Wykład zagadnień gramatycznych z wykorzystaniem pokazów multimedialnych, metoda ćwiczeniowa.	
Sposoby weryfikacji efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:	
Pytania kontrolne z ostatnich zajęć na kolejnych ćwiczeniach, dyskusja w trakcie zajęć, tłumaczenia, kartkówki, test końcowy	
Forma i warunki zaliczenia:	
ocena odpowiedzi ustnych 20%, aktywności i tłumaczeń na zajęciach 30% oraz zaliczenie testu końcowego na 50%, Kryteria oceny kolokwium pisemnego – poprawność tłumaczenia. 0 – 50 % - niedostateczny 51 - 60% - dostateczny 61 - 70% - dostateczny plus 71 – 80% - dobry 81 – 90% - dobry plus 91 – 100% bardzo dobry	
Bilans punktów ECTS:	
Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin
Godziny kontaktowe z prowadzącym moduł	30
Konsultacje z prowadzącym moduł	10
Sprawdzian	15
Przygotowanie do zajęć	20
Sumaryczne obciążenie studenta	75
Punkty ECTS za przedmiot	3